

[Madsen-Mygdal.]

der interesserer Regeringen i hele Udstykningsspørgsmaalet, for at være et Stykke ren Bagstrævspolitik, en Bagstrævspolitik, der kun er underbygget ved nogle teoretiske Fantasibilleder, der ikke har noget som helst med Virkeligheden at gøre, skønt vi altsaa er absolutte Modstandere af denne socialistiske Opfattelse, at Selvejet paa ny skal fortrænges af Fæsteforholdet, har vi dog været villige til — jeg ønsker at fremhæve det her, naar Ordføreren for Socialdemokratiet mente at kunne paastaa, at han ikke havde mærket Forhandlingsvillighed fra Venstres Side — at give Plads for dette offentlige Fæste, vel at mærke, naar det sker paa lige Vilkaar med Selvejet, det vil sige saaledes, at Fæstet ikke favoriseres i Sammenligning med Selvejet, ikke saaledes, at man ved Tvang baandlægger Jorden for Fæste, indfører en ny Fæstetvang, og heller ikke saaledes, at man lokker og køber Folk ind i Fæsteforholdet ved Brug af offentlige Midler.

Det ønsker vi ikke at være med til, men hvis man vil gaa ind paa at stille de to Besiddelsesformer lige i økonomisk Henseende og give dem, der skal flytte ind i disse Brug, fuld Ret til frit at vælge, hvad de vil foretrække, har vi ikke noget imod at give Plads for det offentlige Fæste. Det er det, der har været vort Standpunkt under Forhandlingerne i Udvalget.

Hvis de to Regeringspartier virkelig føler sig overbevist om alle Fæsteforholdets Velsignelser, hvorfor har de saa ikke turdet lade det komme til en Prøve under lige Forhold, saaledes som vi har foreslaaet det: Valgfrihed for Ansøgerne og økonomisk Ligestilling for de to Besiddelsesformer. Hvis de to Regeringspartier har Ret i deres Opfattelse, ja, saa vil Ansøgerne vel ogsaa nok foretrække Fæsteforholdet; men de to Regeringspartier tør altsaa ikke tage denne Prøve, og det er derfor, de har afvist vort Forslag. De ønsker med Tvang og med Anvendelse af offentlige Midler at føre dette Fæsteforhold igennem, og det er altsaa derfor, at Jordlovene i denne Samling ikke har kunnet føres frem til et Resultat.

Det vil forstås, at vi ud fra det Standpunkt, som er Venstres, har ønsket i den gamle Husmandslov, Loven om privat Udstykning, at indføre den Forbedring, at Ejeren bliver lige saa gunstigt stillet, som Fæsteren nu er det efter Loven af 4. Oktober 1919, altsaa saaledes, at den første Ejer kun svarer Jordrente efter første Grundskyldsvurdering, men derom er der altsaa ikke opnaaet Enighed. Men nu foreligger

der den Situation, at hvis det Lovforslag, som her er til anden Behandling, ikke vedtages, standses al privat Udstykning for det kommende Aar. Dette ønsker vi fra vor Side ikke i mindste Maade at have Medansvaret for, og derfor har vi undladt at stille Ændringsforslag til Ministerens Forslag i den Retning, jeg her har omtalt.

Desværre har Ministeren selv ikke vist den samme Resignation. Ministeren har under Nr. 5 stillet et Ændringsforslag, hvis Mening kortelig kan udtrykkes saaledes, at Ministeren vil gøre det til en Betingelse for denne Forlængelse, som jo egentlig burde være en Selvfølge, at der for dette ene Aar gives et Beløb af 4 Mill. Kr. til Indkøb af Jord, der paa Forhaand skal være baandlagt for Statseje og Statsfæste.

Det er en Selvfølge, at vi maa gaa imod et saadant Ændringsforslag. Nu paastod den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at det var jo ikke andet, end at de to Love skulde stilles Side om Side, men de stilles aldeles ikke Side om Side. Ja, hvis Tinget vedtager vort Underændringsforslag, stilles de Side om Side overfor Ansøgerne, men de stilles ikke Side om Side, hvis man vedtager disse 4 Mill. Kr. for et Aar.

Ærede Medlemmer maa erindre, at 4. Oktober-Loven for det første har alle de Len og Stamhuse, som kommer til Udstykning i det kommende Aar, og den har Domænegårdene. For nylig er der bevilget 1¼ Mill. Kr. til Køb af Boller. Desuden anvendes der nede i Sønderjylland 10 Mill. Kr. til Indkøb af Jord, som ogsaa saa godt som udelukkende udstykkes efter 4. Oktober-Loven. Der udstykkes langt mere efter denne Lov med Anvendelse af store offentlige Midler til Favorisering af Fæstet i Sammenligning med Selvejet.

Der er aldeles ikke Tale om Ligestilling, og naar det ærede Medlem mente, at disse 4 Mill. Kr. var, hvad vi havde set før, er det slet ikke Tilfældet. Det er rigtigt, at der tidligere er stillet mindre Beløb til Raadighed for Statens Indkøb af Jord, men aldrig saa store Beløb, som man her for et enkelt Aar kræver.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var saa venlig at oplyse, at i de 10 Aar, som vi med et rundt Tal kan sige der er gaaet, er der bevilget saadan noget som 7½ Mill. Kr. i alt, det er altsaa 750 000 Kr. om Aaret Men til Trods for, at der allerede i Aar er givet en stor Bevilling til Køb af Boller, til Trods for den mægtige Bevilling, der er givet ved Loven, der er vedtaget her for et Aar siden for Sønderjyllands Vedkommende, kræver man 4 Mill. Kr.